

רע"פ 264/22 - פלוני נגד פלוני, התובע הצבאי הראשי

בבית המשפט העליון

רע"פ 264/22

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המבקש: פלוני

נגד

המשיבים: 1. פלוני
2. התובע הצבאי הראשי

בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין הצבאי
לערעורים בב"ש/96/20 מיום 13.12.2021 אשר
ניתנה על ידי נשיא בית הדין האלוף ד' פיילס

בשם המבקש: עו"ד עדי ריטיגשטיין-אייזנר; עו"ד דבורה שרון

החלטה

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית הדין הצבאי לערעורים (להלן: בית הדין לערעורים או בית הדין) בב"ש/96/20 מיום 13.12.2021, אשר ניתנה על ידי נשיא בית הדין, האלוף ד' פיילס, ובה נעתר בית הדין לבקשת המשיב 1 (להלן: המשיב) לפרסום פרטיו המזהים של המבקש.

1. כעולה מן החומר שהובא לפניי, המבקש הורשע על פי הודאתו בבית הדין הצבאי המחוזי במחוז דרום במספר עבירות ובהן מעשה מגונה והטרדה מינית (דר/177/15). ביום 25.8.2016 התקבל ערעורו על גזר הדין שנתן בית הדין המחוזי, ועונשו הוקל (ע/12/16). ביום 20.9.2016 נתן בית הדין תוקף של פסק דין להסכמת הצדדים בעניין

עמוד 1

נוסח פסק הדין שיותר לפרסום, שבו הושמטו, בין היתר, פרטיו המזהים של המבקש ובהמשך התיר בית הדין חשיפת פרטים נוספים בנוגע לפרשה שבמוקד ההליך.

בחלוף מספר שנים, ביום 30.9.2020, הגיש המשיב - אחד מנפגעי העבירות שבהן הורשע המבקש - בקשה לבית הדין לערעורים להתרת פרסום פרטיו המזהים של המבקש (ב"ש/96/20). ביום 2.1.2021 הורה בית הדין לערעורים על העברת הנושא להתייחסותו של ראש מחלקת בריאות הנפש בצה"ל, ובהתאם הוגשה לבית הדין חוות דעת בעניין מצבו הנפשי של המבקש. בית הדין העביר את הסוגיה להתייחסות נוספת מטעם ראש הענף הקליני במחלקה לבריאות הנפש, וביום 13.12.2021 נעתר בית הדין לבקשת המשיב והתיר את פרסום פרטיו המזהים של המבקש. עוד קבע בית הדין כי על מנת ליתן למבקש שהות להתארגנות, ההחלטה תיכנס לתוקפה ביום 13.1.2022 בשעה 9:00.

2. על רקע זה הוגשה בקשת רשות הערעור שלפניי ביום 11.1.2022, ובצדה בקשה לעיכוב ביצוע החלטתו של בית הדין עד להכרעה בבקשה דנן. המבקש טוען כי עניינו מעורר שתי שאלות עקרוניות: האחתנוגעת לרף הראייתי הנדרש להוכחת החשש לביטחוננו של בעל דין ככל שפרטיו המזהים יפורסמו; והשנייהנוגעת לאמות המידה לעיון מחדש בהחלטה שניתנה בעניין איסור פרסום פרטים מזהים. המבקש מפרט כי בשנים 2014-2015, במסגרת הדיון בשאלה אם יש להטיל צו איסור פרסום על פרטי הפרשה ועל פרטיו המזהים, הוגשו בעניינו מספר חוות דעת מתחום בריאות הנפש (להלן: חוות הדעת הקודמות) אשר הובילו את בית הדין לערעורים למסקנה כי קיימת הצדקה לאיסור פרסום פרטיו. אולם, כך נטען, במסגרת בקשת המשיב משנת 2020 להסרת האיסור לא נטען, וממילא לא הוכח, כי חל שינוי במצבו הנפשי של המבקש אשר מצדיק את פרסום פרטיו. המבקש טוען כי חוות הדעת שהוגשו בעניינו בשנת 2021 אינן סותרות את חוות הדעת הקודמות, ואינן מחלישות את טענתו בדבר הסיכון הממשי הנשקף לו אם יפורסמו פרטיו - ומשכך אין בסיס להחלטת בית הדין להתיר את פרסום פרטיו. כמו כן טוען המבקש כי יש מקום לקבוע אמות מידה ו"דרישות בסיס" לדיון בבקשות להסרת צווי איסור פרסום, וזאת על מנת למנוע "מצב בלתי סביר" שבו בעלי עניין יפנו לבתי המשפט שוב ושוב בבקשות להסרת צווים כאמור, ומושא הצו יידרש להעמיד עצמו לבדיקות "ללא כל מגבלה, וללא כל חיזוק ראייתי בסיסי".

3. לצד זאת טוען המבקש כי אף שסוגיית איסור הפרסום נדונה בעבר בבית הדין הצבאי המחוזי וכן בבית הדין לערעורים, בקשתו של המשיב לפרסום פרטיו המזהים הוגשה לבית הדין לערעורים "כערכאה ראשונה". לפיכך סבור המבקש כי בית הדין לערעורים דן בבקשה "כערכאה דיונית", והלכה למעשה "אין המדובר בהחלטה שניתנה על ידי ערכאת ערעור. שכן, ערעור על החלטתו של בית הדין הצבאי המחוזי, בשאלת איסור הפרסום, מעולם לא הוגש ומעולם לא נדון" (פסקאות 29 ו-31 לבקשה). על רקע זה טוען המבקש כי ההליך דנן הוא למעשה "ערעור בזכות" - שכן זוהי הדרך היחידה שעומדת בפניו לערער על ההחלטה שניתנה בעניינו. לכן, כך נטען, ראוי להקל את הנטל שמוטל על המבקש להוכיח כי עניינו מעלה "שאלהמשפטיתשישבהחשיבות, קשיותאוחידוש" המצדיקה מתן רשות ערעור (כהוראת סעיף 440ט(ב) לחוקהשיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 (להלן: חוק השיפוט הצבאי)).

4. דין הבקשה להידחות על הסף. המסגרת הדיונית הרלוונטית לעניינו מעוגנת בסעיף 440ט(א) לחוק השיפוט הצבאי, אשר מאפשר הגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון על "פסקדיןשלביתדיןהצבאילעראורים, שניתןבערעורעלפסקדיןשלביתדיןצבאי". בפסיקה הובהר לא אחת כי הגדרה זו מהווה הסדר שלילי, דהיינו כי לא ניתן להגיש בקשות רשות ערעור על החלטות שאינן עולות כדי "פסק דין [...] שניתןבערעורעלפסקדיןשלביתדיןצבאי". כך למשל, נקבע כי לא ניתן להגיש בקשה כאמור על החלטה של בית הדין לערעורים בענייני מעצר, או על החלטה הדוחה

טענה לחוסר סמכות עניינית (ראו, בהתאמה: רע"פ 10622/07 סמורגנסקיני' מדינת ישראל, פסקה 3 (10.1.2008)); רע"פ 6453/19 פלוני' התובעה צבאיה ראשי, פסקאות 6-9 (5.11.2019)). כמו כן לא ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק דין שניתן בערעור על החלטה של בית דין מחוזי בבקשת פסלות (רע"פ 3822/11 לויני' ביתהדין הצבאיים, פסקה 4 (10.7.2011)).

5. ההחלטה מושא הבקשה שלפניי - שעניינה, כאמור, בפרסום פרטיו המזהים של המבקש - אינה עומדת בתנאי סעיף 440ט(א) לחוק השיפוט הצבאי. החלטה זו ניתנה בהמשך לבקשה שהגיש המשיב בב"ש/96/20, שהוא הליך שונה ונפרד מהליך הערעור של המבקש (ע/12/16). משכך אין מדובר בפסק דין "שניתן בערעור על פסק דין של בית דין צבאי" אלא בהחלטה באותו הליך נפרד, וכך היא אף סווגה על ידי בית הדין עצמו. מסקנה זו עולה בקנה אחד עם טענותיו של המבקש, אשר ציין כי "אין המדובר בהחלטה שניתנה על ידי ערכאת ערעור" אלא בהחלטה שניתנה על ידי בית הדין "כערכאה דיונית". אם כן, משאין מדובר בבקשת רשות ערעור על פסק דין שניתן בערעור, הסוגיה אינה מצויה בסמכותו העניינית של בית המשפט העליון ולא היה מקום להגשת הבקשה שלפניי. השאלה האם וכיצד יש ביכולתו של המבקש להעלות השגות על החלטת בית הדין מיום 13.12.2021, חורגת מגדרי ההליך שלפניי ולא ראיתי מקום להידרש לה.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית על הסף, ומשכך מתייתר הצורך להכריע בבקשתו של המבקש לעיכוב ביצוע החלטתו של בית הדין.

ניתנה היום, י' בשבט התשפ"ב (12.1.2022).

ה נ ש י א ה